چرا دولت مردان لبنان در حالِ «پیش خریدِ شکست» هستند؟

معماری فروپاشی در بیروت

حنیف غفاری

در صحنه‌ی پرآشوبِ سیاستِ ، گاهی یک دولت چنان درگیرِ «بحران ماهوی» می‌شود که برای فرار از واقعیت‌های سختِ پیرامون، به دامِ «خوش خیالی‌های غیرقابل توجیه» می‌افتد. وضعیتِ امروزِ دستگاهِ اجرایی و تصمیم‌سازِ لبنان، نمونه‌ی اعلای این «خطایِ محاسباتیِ مهلک» است. حرکتِ دولتِ نواف سلام و رئیس جمهور ژوزف عون در مسیری که عملاً به معنای بازی در زمینِ رژیمِ صهیونیستی است، فراتر از یک تغییرِ رویه‌ی ساده‌ی سیاسی، نوعی «خودکشیِ تدریجیِ حاکمیت» است. آن‌ها در حالی که سرزمینشان زیرِ آتشِ مستقیمِ تهاجم است، به جای تحکیمِ دیوارهای دفاعی و بسیجِ ملی، مشغولِ نوشتنِ متنی هستند که تاریخِ تحولاتِ منطقه آن را نه یک توافق نامه، بلکه یک «یادگاریِ تلخ» بر دیوارِ اشغالگری می‌خواند.

توهمِ «واقع‌گرایی»

نخستین پرسش راهبردی اینجاست: چگونه می‌توان با بازیگری که در حالِ نابودیِ زیرساخت‌ها و اشغالِ خاکِ یک کشور است، «مذاکره‌ی برد-برد» کرد؟ رویکردی که دولتِ بیروت تحتِ عنوانِ «دیپلماسیِ واقع‌گرایانه» در پیش گرفته، در واقع نادیده گرفتنِ ابتدایی‌ترین اصولِ هندسه‌ی قدرت است. رژیمِ صهیونیستی نه یک «شریکِ تجاری» است که بتوان با او بر سرِ منافع به توافق رسید، و نه یک «همسایه‌ی معتقد به حقوقِ بین‌الملل» که به وعده‌هایش پایبند بماند.

وقتی تیمِ مذاکره‌کننده‌ی بیروت با واسطه‌گریِ واشنگتن با طرف صهیونیستی می‌نشیند، در حالِ ارتکابِ یک خطایِ ادراکیِ بزرگ است؛ آن‌ها تصور می‌کنند می‌توانند «امنیت» را از دشمن اشغالگر «خریداری» کنند. در حالی که در منطقِ اشغالگر، «مذاکره» نه برای صلح، بلکه ابزاری برایِ «خریدِ زمان» جهتِ تثبیتِ اشغالگری و «سست کردنِ اراده‌ی مقاومت» است. اسنادِ مذاکراتی که این روزها زمزمه‌ی آن‌ها در راهروهای سیاسی لبنان شنیده می‌شود، فاقدِ هرگونه مکانیسمِ الزام‌آور برایِ خروجِ اشغالگران است. در واقع، این دولت با حذفِ «مقاومت» از معادلاتِ قدرت، عملاً بازویِ اصلیِ خود را برایِ پیشبردِ چانه‌زنی‌هایِ بین‌المللی قطع کرده است. دولتی که اهرمِ فشارِ نظامی و مردمی (مقاومت) را واگذار کند، در میزِ مذاکره چیزی جز «تسلیمِ مطلق» برای عرضه نخواهد داشت.

هزینه‌ی سنگینِ واگذاریِ مشروعیت

بزرگترین ضربه‌ای که دولتِ بیروت به پیکره‌ی لبنان وارد می‌کند، نه در مرزهایِ جغرافیایی، بلکه در «سرمایه‌ی اجتماعی» و «مشروعیتِ حاکمیت» است. یک دولتِ ملی، تنها زمانی «حاکم» است که اراده‌ی ملت‌اش را نمایندگی کند. جامعه‌ی لبنان که دهه‌هاست با فرهنگِ مقاومت و صیانت از تمامیتِ ارضی عجین شده، چگونه می‌تواند دولتی را بپذیرد که به جایِ مقابله با متجاوز، نقشِ «تسهیل‌گر» خواسته‌هایِ او را بازی می‌کند؟ این راهبردِ ناشیانه، شکافی عمیق میانِ «ملتِ مقاوم» و «دولتِ تسلیم» ایجاد کرده است. وقتی نخبگان و بدنه‌ی اجتماعیِ درمی‌یابند که دولت‌مردان‌شان به جایِ تکیه بر توانمندی‌هایِ درون‌زا، چشم به «تأییدیه‌هایِ بین‌المللیِ بدونِ پشتوانه» دوخته‌اند، اعتمادِ ملی فرو می‌پاشد. این بی‌اعتمادی، زمینه را برایِ فعالیتِ گسل‌هایِ هویتی، فرقه‌ای و مذهبی فراهم می‌کند. دولتِ لبنان با این رویکرد، در حالِ تبدیل کردنِ جامعه به قطب‌هایِ آشتی‌ناپذیری است که دیگر هیچ «هدفِ مشترکی» برایِ همبستگی ندارند. در فقدانِ این انسجام، نظمِ مستقرِ حاکمیتی نه تنها کارآمدیِ خود را از دست می‌دهد، بلکه به سازوکاری برایِ نفوذِ بی‌دردسرِ دشمن تبدیل می‌شود. وقتی «صلح» به اسمِ رمزِ «اشغال» تبدیل می‌شود!

در تاریخِ روابطِ بین‌الملل، قاعده‌ای کلان و مهم وجود دارد: «هیچ‌گاه قدرتِ دفاعیِ خود را در ازایِ وعده‌ی امنیتیِ دشمن، خلعِ ید نکنید.» دولتِ لبنان با اصرار بر خلعِ یدِ بازدارندگی (که حاصلِ سال‌ها مجاهدتِ مقاومت است)، عملاً در حالِ انجامِ کاری است که ارتشِ رژیمِ صهیونیستی سال‌ها در آرزویِ آن بوده است. خلعِ یدِ مقاومت، به معنایِ بازکردنِ دروازه‌های کشور به رویِ نفوذِ امنیتی و اطلاعاتیِ دشمن است. متاسفانه .نواف سلام و ژوزف عون عامدانه در حالِ تکمیلِ همین پازلِ دشمن صهیونیستی هستند. اشغالگر، به «صلحِ سرد» اهمیتی نمی‌دهد؛ او به دنبالِ «خلعِ سلاحِ روانی و میدانی» است. هر ثانیه‌ای که بیروت از قدرتِ دفاعیِ خود فاصله می‌گیرد، دشمن از آن برایِ بازتعریفِ دامنه و عمقِ اشغالگریِ خود بهره می‌برد. رژیمِ صهیونیستی به هیچ‌کدام از توافقاتِ پیشین (از جمله قطعنامه‌هایِ بین‌المللی در خصوصِ آتش‌بس جاری در لبنان) پایبند نبوده است، چرا باید به توافقِ «نواف سلام- ژوزف عون» پایبند باشد؟ این رویکرد، لبنان را به سمتی می‌برد که در آن، مرزها دیگر به مفهومِ کلاسیکِ آن وجود ندارند و کشور به «منطقه‌ای حائل» تبدیل می‌شود که در آن حاکمیتِ مرکزی، تنها نامی بی‌مسماست.

فرجام بازی در زمینِ صهیونیست‌ها

آنچه امروز در بیروت شاهدیم، نه «دیپلماسی»، که «مدیریتِ انحطاط» است. وقتی یک نظامِ سیاسی، بقایِ خود را در گروِ همگرایی با راهبردهایِ دشمن تعریف می‌کند، عملاً وارد یک چرخه‌ی خودویرانگر شده است. رژیمِ صهیونیستی، شریکِ هیچ کس نیست؛ او «مصرف‌کننده» است. او از هر دولتی تا زمانی که به نفعِ توسعه‌ طلبی‌اش باشد استفاده می‌کند و پس از آن، آن را مانندِ ابزاری فرسوده به کناری می‌اندازد. دولتِ لبنان با تبدیل شدن به کاتالیزورِ خواسته‌هایِ دشمن، در حالِ تحمیلِ سخت‌ترین هزینه‌ها به آینده‌ی این سرزمین است. بی‌ثباتیِ ناشی از این سیاست، تنها به امنیت محدود نمی‌ماند؛ بلکه کلِ ساختارِ اقتصادی و سیاسیِ کشور را به سمتِ یک «انسدادِ ساختاری» سوق می‌دهد. در نبودِ یک مرجعیتِ ملی و قدرتمند که بتواند در برابرِ زیاده‌خواهی‌ها بایستد، لبنان به صحنه‌ی نزاعِ قدرت‌هایِ منطقه‌ای و بین‌المللی تبدیل خواهد شد که در آن، بیروت نه یک بازیگر، بلکه یک «زمینِ بازی» است. حقیقتی تلخ که نواف سلام و ژوزف عون چشمان خود را بر روی آن بسته‌اند.

بازگشت به واقعیت یا استمرارِ تراژدی

دولتِ فعلیِ لبنان در یک آزمونِ تاریخیِ سخت قرار دارد. آن‌ها می‌توانند با شجاعتِ اخلاقی که در آن‌ها سراغ نداریم، به واقعیت‌ها بازگردند و با درکِ ماهیتِ غارتگرِ دشمن، به جایگاهِ حقیقیِ خود به عنوانِ «سپرِ مقاومت» بازگردند. تاریخ، دولتی را که عامدانه در زمینِ حریف بازی می‌کند و اهرم‌هایِ قدرتِ خود را داوطلبانه تسلیمِ دشمن می‌کند، هرگز نخواهد بخشید. حقیقتِ تلخ این است که هیچ توافقی، هرچند زیبا و با امضاهایِ رسمی، نمی‌تواند جایگزینِ «اراده‌ی ملی» و «قدرتِ بازدارنده» شود. لبنانِ امروز، بیش از هر زمانِ دیگری، نیازمندِ دولتمردانی است که نه «دیپلماسیِ تسلیم»، بلکه «بازگشت به قدرت واقعی» را انتخاب کنند؛ انتخابی که اگرچه هزینه بردار است، اما تنها مسیرِ واقعی برایِ بقایِ یک کشور در جغرافیایِ پرآشوبِ خاورمیانه است. در غیرِ این صورت، تاریخِ لبنان، این دوره را نه به عنوانِ دورانِ صلح، بلکه به عنوانِ «فصلِ حراجِ استقلال» به یاد خواهد آورد.

پایان تاب آوری ژرمن‌ها

بهرام بختیاری

«اسرائیل کاتز کثیف را برای همه ما انجام می دهد»؛ این جمله فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان، در سال گذشته شاید یکی از صریح‌ترین نشانه های نگاه امنیتی برلین به جنگ علیه ایران بود؛ نگاهی که در آن، تل آویو در جایگاه مجری و اروپا در جایگاه ناظر و حامی قرار می گرفت. اما اکنون، با گذشت زمان و نمایان‌تر شدن تبعات اقتصادی جنگ، ادبیات برلین از دفاع از عملیات نظامی و تأکید بر ملاحظات امنیتی، به سخن گفتن از ضرورت پایان جنگ و هشدار درباره تبعات اقتصادی آن تغییر کرده است. این تغییر لحن را نمی توان صرفاً یک تحول سیاسی یا دیپلماتیک دانست؛ اقتصاد آلمان اکنون خود به یکی از قربانیان مستقیم بی ثباتی ناشی از جنگ تبدیل شده است. اقتصاد آلمان، به عنوان موتور صنعتی اروپا، بیش از بسیاری از اقتصادهای اروپایی نسبت به قیمت و امنیت انرژی حساس است. صنایع بزرگ، بخش تولید، حمل‌ونقل و زنجیره های تأمین همگی از افزایش هزینه انرژی و بی ثباتی بازارها تأثیر می‌پذیرند. بر اساس گزارش های اقتصادی اخیر، تورم آلمان در اوت ۲۰۲۶ به ۲.۹ درصد رسید و تورم انرژی نیز به ۱۰.۵ درصد افزایش یافت. وزیر دارایی آلمان اخیراً افزایش نرخ اوراق قرضه این کشور را به ناطمینانی جهانی ناشی از جنگ آمریکا و ایران نسبت داده است؛ بازده اوراق ۳۰ ساله دولت آلمان در مقطعی به ۳.۷۹ درصد رسید که بالاترین سطح از سال ۲۰۱۱ بود. دولت آلمان در سال جاری پیش‌بینی رشد اقتصادی خود را از یک درصد به ۰.۵ درصد کاهش داده و برای سال ۲۰۲۷ نیز پیش بینی رشد را از ۱.۳ درصد به ۰.۹ درصد رسانده است. در چنین شرایطی، پرسش درباره تغییر رویکرد آلمان، پرسشی فراتر از یک موضع‌گیری دیپلماتیک است. آیا برلین واقعاً به این نتیجه رسیده است که ادامه جنگ هزینه هایی دارد که دیگر نمی‌توان آنها را صرفاً با استدلال های امنیتی توجیه کرد؟ پاسخ سخنگوی وزارت امور خارجه به این پرسش، قابل تأمل بود: «امیدواریم که این گونه باشد.» این پاسخ در واقع نشان می دهد تهران تغییر ادبیات اروپا را مشاهده می کند، اما هنوز آن را تغییر راهبردی نمی داند. از نگاه جمهوری اسلامی ایران، کشورهای اروپایی مدت‌هاست از منشأ مشکلات اقتصادی و انرژی خود اطلاع دارند، اما مسئله اصلی آن است که حاضر نیستند این واقعیت را به صراحت بیان کنند.

اسماعیل بقائی، سخنگوی وزارت امور خارجه، در همین زمینه تأکید کرد که اروپایی ها به «شجاعت اخلاقی» برای بیان آنچه می دانند نیاز دارند. ایران معتقد است اروپا از یک سو آثار جنگ را بر اقتصاد خود مشاهده می کند و از سوی دیگر، در سطح سیاسی همچنان تلاش می کند میان واقعیت اقتصادی و موضع رسمی خود فاصله ایجاد کند. اما این فاصله هر روز دشوارتر می شود. وقتی قیمت انرژی بالا می رود، تورم افزایش می یابد، رشد اقتصادی کاهش پیدا می کند و دولت مجبور می شود برای تأمین مالی با نرخ های بالاتری استقراض کند، دیگر نمی توان جنگ را صرفاً یک بحران «دور از اروپا» تلقی کرد.

با این وجود آنچه اکنون در برابر اروپا قرار دارد یک انتخاب ساده اما تعیین کننده است: ادامه سیاستی که هزینه های آن روز به روز بیشتر به اقتصاد اروپا منتقل می شود، یا حرکت به سمت سیاستی مستقل‌تر که بتواند میان امنیت، اقتصاد و منافع ملی توازن برقرار کند. از نگاه تهران، اروپا برای عبور از این بحران به چیزی بیش از بیانیه های دیپلماتیک نیاز دارد؛ به همان چیزی که سخنگوی وزارت امور خارجه از آن با عنوان «شجاعت اخلاقی» یاد کرد. تا زمانی که اروپا حاضر نباشد درباره منشأ بحران صریح سخن بگوید، حتی اگر قیمت انرژی، تورم و هزینه استقراض را هم بپردازد، از نگاه تهران همچنان در حال مدیریت پیامدهاست، نه حل مسئله.

قدرت نمایی ارتش سوم

ادامه از صفحه اول

سازمان بسیج، راهبرد هرایرانی یک بسیجی را در دستور کار خود دارد. با شهادت رهبر مظلوم انقلاب اسلامی حضرت آیت الله العظمی امام خامنه ای که بعثت دائمی مردم در میادین و خیابان ها کلید خورد، بحث هرایرانی یک پرچم مطرح شد که در میادین و خیابان ها شاهدیم هرایرانی که به قرارگاه شبانگاهی می آید، یک پرچم به دوش دارد. با همایش ۳۱۳ هزار نفری بسیج ما داریم به سویی حرکت می کنیم که هرایرانی یک سلاح برای دفاع از میهن حاضر است به دوش بگیرد.

۳ـ ضد انقلاب و نیز دشمن متجاوز صهیونی و آمریکایی قرار گذاشته بودند آخر تابستان یک تحرک آشوب طلبانه به عنوان مکمل حملات قبلی دشمن داشته باشند.

با این مانور عظیم حماسی آنها قاعدتا باید به دنبال سوراخ موش باشند.

۴ـ یک جمع بندی از نبرد دو سال اخیر با دشمن نشان می دهد هر دو طرف با سبدی از گزینه ها در برابر هم آرایش جنگی دارند.

آمریکا برای فرار از تله تشدید جنگ و تعیین تکلیف خود به قول ترامپ در آستانه یک تصمیم گیری بزرگ است. ملت ایران هم برای بازدارندگی تمهیداتی اندیشیده و حتی به اقدام پیش دستانه فکر می کند.

در این میان رونمایی از ارتش سوم در قالب گردان های جان فدا در تعیین تکلیف معادله جنگ حرف آخر را می زند.

۵ـ ۲۰۰ شب حضور مستمر شبانه نشان داد این کنش سیاسی ـ اجتماعی در برابر تهدید تجاوز خارجی فقط یک میتینگ سیاسی نیست. مانور ۳۱۳ هزار نفری جان فدانشان داد در یک چشم به هم زدن این آمادگی سیاسی رنگ نظامی می گیرد و هر تهدیدی را در نطفه خفه می کند.

۶ـ مانور ۳۱۳ هزار نفری جان فدا و تجمعات شبانه ملت ایران یک تیر خلاص به جنگ شناختی و روانی دشمن بود. این پدیده بی نظیر نشان داد کنش های سیاسی ملت ایران دارای پیوست انسجام ملی است.

۶ـ پروفسور رابرت پیپ میگوید: "من سالها جنگ ایران را شبیه سازی کردم ؛ایران پایان این جنگ هژمون منطقه خواهد بود"

او میگوید: این جنگ، مثل جنگ ویتنام یا افغانستان و ... نیست. هیچ نتیجه‌ای جز شکست در این جنگ نصیب آمریکا نمی‌شود. مجموع تحولات جهانی نشان می دهد که سرنوشت این جنگ جز شکست و فروپاشی آمریکا نخواهد بود.

قدردانی، تنها بیان موجه خطاب به ملت مبعوث است

ادامه از صفحه اول

دولت هیچ بخشی از این مردم مبعوث یافته را نباید رقیب خود بپندارد. این مردم، به تأسی از اخلاق حکیمانه رهبر شهید خود، در هر شرایطی مهم‌ترین پشتوانه دولت و دیگر ارکان حاکمیت در برابر تهدیدهای داخلی و خارجی‌اند. آن‌ها ممکن است سرتاپای دولت یا قوای دیگر و برخی مسئولان را شایسته نقد بدانند و انکار نمی کنیم که برخی از همین مردم ممکن است در مواردی، عمدتاً به دلیل حساسیت شرایط، قدری از دایره انصاف و اعتدال نیز خارج شوند؛ اما آنچه نباید فراموش کرد این است که همین مردم، با هر کم و زیادی، حافظ ایران بوده‌اند و این اصلاً یک بیان تعارفی نیست. سیدمجید موسوی تعارف نکرد که به عنوان فرمانده یکی از مهم‌ترین بازوهای دفاعی کشور در دو جنگ تحمیلی اخیر، از مردم خواست مبادا خیابان‌ها را رها کنند و رهبر شید انقلاب نیز تعارف نکرد که حتی پس از آتش‌بس و توافق و کاهش نسبی تنش، همچنان بر استمرار حضور شبانه مردم تأکید کرد.

گاهی برخی مسئولان یا اطرافیان آنان طوری موضع می گیرند که فارغ از منظور و مقصود حقیقی‌شان، مخاطب احساس می کند نوعی نارضایتی از این حضور شبانه در بیانشان وجود دارد. حال آنکه این حضور، یک مؤلفه کاملاً امنیتی است و مستقیماً پاسخی است به تهدید اشرار داخلی و خارجی. دولت اگر تحت فشار است ـ که کاملاً قابل درک است ـ باید قدرشناس این نهضت ملی، این معجزه خون آقای شهید و این نقش‌آفرینی بالغانه و بی نظیر باشد و در مواجهه با آن، به جای القای احساس مزاحمت یا بی اعتمادی، زبان تشکر و گفت‌وگو را برگزینند.

در چنین شرایطی، مسئله فقط ادامه یک تجمع یا تداوم یک حضور خیابانی نیست. مسئله، فهم درست نسبت میان جامعه و حاکمیت در یکی از حساس‌ترین مقاطع تاریخ معاصر ایران است. مردمی که در روزهای بحران، از خانه های خود بیرون آمدند و در میدان ماندند، لزوماً خود را جای دولت یا نیروهای رسمی ننشانده‌اند؛ آن‌ها در جایگاه شهروندانی ظاهر شده‌اند که نسبت به سرنوشت کشور خود احساس مسئولیت کرده‌اند. همین تمایز مهم است. حضور اجتماعی، قرار نیست کارکرد دولت، نیروهای امنیتی یا نهادهای رسمی را بر عهده بگیرد؛ اما می تواند پشتوانه اجتماعی و سرمایه عمومی این نهادها باشد.

در این میان، نقد مسئولان نیز بخشی از همین نسبت سالم میان ملت و حاکمیت است. مردمی که از کشور دفاع می کنند، لزوماً نباید از همه تصمیم‌های دولت دفاع کنند. اتفاقاً یکی از نشانه های بلوغ اجتماعی همین است که حمایت از کلیت کشور و امنیت ملی، به معنای تعطیل شدن نقد سیاست‌های اقتصادی، اجرایی یا مدیریتی نباشد. می توان هم‌زمان از امنیت کشور دفاع کرد، در میدان ماند، پشت ساختار حاکمیت ایستاد و نسبت به عملکرد مسئولان سؤال و نقد جدی داشت. این دوگانه سازی که باید یا با دولت همراه بود یا با مردم، از اساس دوگانه‌ای نادرست است؛ چرا که دولت و مردم در یک کشور، دو جبهه مقابل یکدیگر نیستند.

بنابراین، در برابر این ملت، دست کم یک پاسخ از همه پاسخ‌ها موجه‌تر است: قدردانی. نه قدردانی تشریفاتی و مناسبتی، بلکه به رسمیت شناختن نقش واقعی مردمی که در روزهای دشوار، سهم خود را از مسئولیت ملی ادا کرده‌اند. نقد، اصلاح و حتی اختلاف نظر می‌تواند در جای خود وجود داشته باشد؛ اما در قبال ملتی که در لحظه خطر خود را کنار نکشیده، زبان سرزنش و بدگمانی راه به جایی نمی‌برد.

نوبت اول

مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی همزمان

شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان

شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان درنظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی هم زمان درخصوص عملیات مربوط به تبدیل شبکه فشارضعیف هوایی سیمی به کابل خودنگهدار(کد۳۵) در حوزه امور توزیع برق رودسر بشرح جدول بند ۴ از محل اعتبارات منابع داخلی شرکت سال ۱۴۰۵ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام درسایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ می باشد.

۱- نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان (سهامی خاص) به نشانی رشت - بلوار امام خمینی - بالاتر از میدان مصلی.

۲- موضوع مناقصه : واگذاری کلیه عملیات مربوط به تبدیل شبکه فشارضعیف سیمی به کابل خودنگهدار در حوزه امور توزیع برق رودسر بشرح جدول بند ۴

ازمحل اعتبارات منابع داخلی شرکت سال ۱۴۰۵

۳- شرایط پرداخت : بشرح مندرج دربرگ شرایط عمومی مناقصه می باشد.

۴- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: تضمین قابل قبول کارفرما برابربرگ شرایط وبه شرح مبلغ مندرج درجدول ذیل:

ردیف	شرح مناقصات	شماره مناقصه	مبلغ برآوردی(ریال)	شماره فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ تضمین شرکت در فرآیندارجاع کار
۱	واگذاری کلیه عملیات مربوط به تبدیل شبکه فشارضعیف هوایی سیمی به کابل خودنگهدار در حوزه امور توزیع برق رودسر – از اعتبارات منابع داخلی سال ۱۴۰۵	۱۴۰۵-۵۱	۷۰،۸۳۷،۳۴۴،۸۹۷	۲۰۰۵۰۰۵۱۰۴۰۰۰۰۹۲	۵،۶۵۶،۸۶۸،۰۰۰

۵- محل دریافت اسناد مناقصه: ازطریق مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی http://www.setadiran.ir

۶- شرایط پیمانکاران: کلیه پیمانکاران می بایستی دارای حداقل رتبه پنج نیرو از سازمان مدیریت و برنامه ریزی باشند.

۷- قیمت خرید اسناد: به مبلغ ۵۰۰۰۰ ریال (پانصد هزار ریال) ازطریق سامانه ستاد وبصورت الکترونیکی صورت می پذیرد.

۸- مهلت دریافت اسناد: ازتاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ لغایت تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۴

۹- زمان و محل تحویل پیشنهادها: ازطریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت وحداکثر تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ می باشد.

تبصره :پاکت الف شامل تضمین شرکت درفرآیند ارجاع کارعلاوه بربارگذاری درسامانه فوق می بایست بصورت فیزیکی حداکثر تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ تحویل اداره دبیرخانه شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان گردد.

۱۰- پاکات ارزیابی کیفی مناقصه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ بازگشایی وپس از امتیازبندی ازطریق بارگزاری درسامانه ستاد به مناقصه گران اعلام می گردد .پاکات الف ، ب وج مناقصه گرانی که حداقل امتیاز قابل قبول درارزیابی کیفی راکسب نموده اند درتاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۱ ساعت ۱۱:۰۰ با حضور شرکت کنندگان درمناقصه درسالن جلسات شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان بازگشایی می گردد.

تبصره: حضور شرکت کنندگان در مناقصه یا ارائه معرفی نامه کتبی بلامانع است

۱۱- تضمین انجام تعهدات قرارداد: ۵ درصد مبلغ کل موافقتنامه به صورت تضمین معتبروقابل قبول کارفرما براساس برگ شرایط مناقصه

۱۲- پیش پرداخت قرارداد: ۱۵ درصدمبلغ کل قرارداد به صورت تضمین قابل قبول کارفرما.

۱۳- اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت کسب اطلاعات بیشتروثبت نام درسامانه مذکور ۴۱۹۳۴-۰۲۱

۱۴- اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار: ۳۳۶۰۶۵۷۱-۳۳۶۰۲۱۷۵۰-۳۳۶۶۳۰۰۶-۰۱۳

۱۵- کارفرما در قبول یا رد هریک یا تمام پیشنهادات مختار می باشد.

۱۶- هزینه چاپ آگهی در روزنامه برعهده دستگاه مناقصه گزار (شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان) می باشد.

در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر به پایگاه های اینترنتی شرح زیر مراجعه فرمایید:

آدرس اینترنتی : http://iets.mporg.ir ، http://tender.tavanir.org.ir ، http://www.gilanpdc.ir ، http://www.setadiran.ir پست الکترونیکی : tadarokat@gilanpdc.ir

نوبت اول: ۱۴۰۵/۶/۲۸

نوبت دوم: ۱۴۰۵/۶/۲۹

شرکت توزیع نیروی برق استان گیلان

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای

همه با هم جهاد کشاورزی

سازمان جهاد کشاورزی استان گیلان در نظردارد پروژه احداث شبکه فرعی آبیاری و زهکشی روستای سحرخیز محله فاز۱ شهرستان لاهیجان را از طریق آگهی مناقصه عمومی در دو نوبت آگهی و به طریق تنظیم پیمان واگذار نماید. لذا از شرکتها و موسسات مجاز و توانمند که دارای مجوز لازم از مراجع ذی صلاح و همچنین دارای صلاحیت و سابقه خدمات مورد اشاره باشند دعوت بعمل می آید تا با مراجعه به سامانه تدارک الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir از شرایط و مشخصات مناقصه مطلع شده و از تاریخ درج آگهی عمومی نوبت دوم براساس تاریخ های اعلام شده جهت دریافت اسناد مناقصه و ارائه پاکت های پیشنهاد قیمت از طریق سامانه ستاد اقدام نمایند.

ضمنا یادآوری میگردد که کلیه مراحل برگزاری مناقصه از قبیل دریافت اسناد، ارائه پیشنهادات مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت انجام خواهد شد و شرکت کنندگان در مناقصه ضمن درج تصویر ضمانتنامه درفرآیند ارجاع کار در بستر سامانه ستاد ، اصل آن را نیز به شرح مندرج در اسناد مناقصه بصورت فیزیکی به آدرس: رشت بلوار امام خمینی - میدان فرهنگ - خیابان آتش نشان - سازمان جهادکشاورزی استان گیلان - ساختمان شهید گل آور طبقه همکف - اداره امور پیمان و قراردادهای سازمان تحویل نمایند.

ردیف	محل اجراء	برآورد اولیه (ریال)	مبلغ تضمین (ریال)	ملاحظات
۱	روستای سحرخیز محله–فاز ۱–لاهیجان	۴۶،۸۱۴،۰۰۰،۰۰۰	۲،۳۴۰،۷۰۰،۰۰۰	

زمان انتشار آگهی نوبت اول : روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۸

زمان انتشار آگهی نوبت دوم : روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۹

زمان دریافت اوراق و اسناد مناقصه:

از روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ لغایت روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ می باشد.

زمان تحویل پاکت های پیشنهاد قیمت: از روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۴

لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۵ ساعت ۱۴ عصر می باشد.

زمان گشایش پاکت های پیشنهاد قیمت شرکت کنندگان: روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ ساعت ۸ صبح در دفتر معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان می باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۵/۶/۲۸

تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۵/۶/۲۹

سازمان جهاد کشاورزی استان گیلان

نوبت اول

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی یک مرحله ای

شماره ۳۵- ۱۴۰۵-۱۴۰۳

شماره فراخوان در سامانه ستاد ۲۰۰۵۰۰۱۰۳۴۰۰۰۰۷۷

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت و گاز پارس

شرکت نفت و گاز پارس (کارفرما) در نظر دارد انجام خدمات ذیل را از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با شرایط زیر به پیمانکار ذیصلاح واگذار نماید:

شرح پروژه:

خدمات تعمیر و نگهداری ابنیه و تأسیسات برقی و مکانیکی شرکت نفت و گاز پارس واقع در مناطق عملیاتی استان بوشهر، جزیره کیش و بنادر گزه و چارک به مدت دو سال

شرایط مناقصه‌گر:

۱- داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع مناقصه

۲- گواهی تعیین صلاحیت و رتبه‌بندی شرکت‌های خدماتی، پشتیبانی و فنی مهندسی صادره از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مرتبط با موضوع مناقصه و یا دارا بودن گواهی نامه معتبر تأسیسات و تجهیزات حداقل رتبه ۳ از سازمان برنامه و بودجه

۳- تکمیل و مهر و امضا نمودن اظهارنامه ظرفیت آماده به کار در سربرگ شرکت.

۴- تکمیل و مهر و امضا نمودن تعهد نامه رعایت الزامات HSE در سربرگ شرکت

۵- توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱۵۰٬۶۱۵٬۸۹۲٬۵۹۷ ریال به صورت وجه نقد و یا ضمانت نامه معتبر بانکی از بانک‌های معتبر و مورد تائید کارفرما (بجز بانک پاسارگاد) با اعتبار ۹۰ روزه و قابل تمدید با نظر کارفرما، مطابق با آیین نامه تضمین برای معاملات دولتی مصوب سال ۱۳۹۴

۶- ارائه اساسنامه، آگهی تاسیس و آخرین تغییرات ثبتی هیأت مدیره شرکت.

۷- ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی یا حسابداران رسمی ذی صلاح مربوط به سال ۱۴۰۳-۱۴۰۴ به همراه تاییدیه ثبت صورتهای مالی حسابرسی شده در سامانه پردیس جهت تایید اصالت گزارش.

برآورد کارفرما: مبلغ ناخالص ۶،۷۹۴،۸۸۰،۲۶۰ ریال برای مدت ۲۴ ماه می باشد.

نحوه دریافت اسناد استعلام:

از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت می گردد حداکثر سه روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم جهت دریافت اسناد و مدارک ارزیابی کیفی به نشانی اینترنتی setadiran.ir سامانه تدارکات الکترونیکی دولت مراجعه و اسناد استعلام ارزیابی کیفی را دریافت نمایند. لازم به توضیح است که پس از انجام فرآیند ارزیابی کیفی، اسناد مناقصه میان متقاضیان واجد شرایط توزیع خواهد شد. بدیهی است ارائه مدارک هیچ گونه حقی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.

تاریخ تحویل پیشنهاد استعلام ارزیابی کیفی: چهارده روز پس از آخرین مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی.

تاریخ تحویل مدارک مناقصه: تاریخ دریافت مدارک مناقصه و محل آن متعاقبا به اطلاع واجدین شرایط خواهد رسید.

آخرین مهلت تحویل پیشنهاد و تاریخ گشایش پیشنهاد: طبق تاریخ های مندرج در اسناد مناقصه

لازم به ذکر است پیشنهادات ارائه شده توسط مناقصه‌گران بایست تا ۳ ماه معتبر باشد.

در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با شماره تلفن ۵ و ۸۳۷۶۲۶۰۴-۰۲۱ تماس حاصل نمائید.

تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۵/۶/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۵/۶/۳۰ شناسه آگهی ۲۲۷۹۰۲۰

شرکت نفت و گاز پارس
روابط عمومی

نوبت اول

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت دوم شرکت اکسیردانه زاگرس سهامی خاص به شناسه ملی ۱۴۰۰۷۹۴۱۷۹۰ و شماره ثبت ۲۶۴۵ در اداره ثبت شرکتهای شهرستان دورود

بدینوسیله به اطلاع کلیه صاحبان سهام شرکت اکسیردانه زاگرس سهامی خاص می رساند بیروآگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت که مقرر بود در تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۶ ساعت ۹:۰۰ در محل دفتر شرکت واقع در شهرک صنعتی شماره یک ، میدان صنعت بلوار صنعت شرقی ، خیابان سوم برگزار گردد با توجه به عدم حضور تعداد کافی از صاحبان سهام و عدم حصول حد نصاب قانونی لازم برای رس